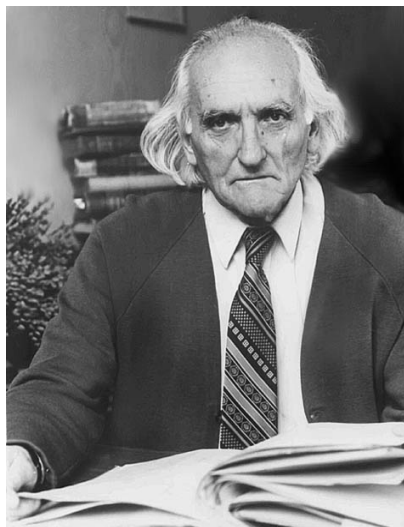

ДАШКЕВИЧ Ярослав Романович (13. 12. 1926, Львів — 25. 02. 2010, там само) — історик, археограф, сходознавець, громадський діяч. Син **Р.-М. Дашкевича** й **О. Степанів**, чоловік **Л. Дашкевич**. Доктор історичних наук (1994), професор (1996). Дійсний член НТШ (1990), УВАН (1994). Премія фундації О. і Т. Антоновичів (1995). Ордени «За заслуги» 3-го ступеня (1997) і князя Ярослава Мудрого 5-го ступ. (2006). Навч. у Львів. мед. інституті (1944), закін. Львів. університет (1949). Водночас працював бібліотекарем відділу рукописів, ст. бібліотекарем і бібліографом Кабінету І. Франка, в. о. зав. бібліогр. відділу Львів. 6-ки АН УРСР. У грудні 1949 заарешт., за звинуваченням у антирад. діяльності засудж. до 10-ти р. виправно-трудових таборів. 1956 звільнений зі зняттям судимості, повернувся до Львова. Працював у Інституті сусп. наук АН УРСР (1957–66); МЕХП (1967–72); ЦДІА УРСР у Львові (1974–78). У 1966–67, 1972–74, 1978–90 — безробітний; 1990–92 — провідний науковий співробітник Інституту сусп. наук АНУ, кер. Львів. відділ. Археогр. комісії АНУ; від 1992 — керівник Львів. відділ., від 1993 — заступник директора Інституту укр. археографії та джерелознавства НАНУ; водночас від 1990 — керівник Сходознав. комісії, від 1991 — чл. президії, голова Істор.-філос. секції НТШ; від 1996 — професор кафедри давньої історії України та спец. істор. дисциплін, від 1998 — завідувач кафедри сходознавства Львів. університету. 1994 за сукупністю наук. праць на підставі доповіді «Стан і напрями

джерелознавчих та історіографічних досліджень історії України (2-а пол. XIX–XX ст.)» отримав ступ. д-ра істор. н. Досліджував історію і політологію України, її зв'язки з країнами Сходу та Заходу, проблеми допоміж. істор. дисциплін. Послідовно протистояв антинаук. догматич. офіц. рад. історіографії, за що зазнав утисків ідеол. й адм. характеру. Президент Істор. товариства Нестора-літописця (від 1997).

Основні праці

Словник псевдонімів, криптонімів, криптограм: Спроба системи. Л., 1946; Словник польських скорочень. К., 1959; Армянские колонии на Украине в источниках и литературе XV–XIX веков: Историогр. очерк. Ереван, 1962; Украинско-армянские связи в XVII в.: Сб. док. К., 1969; Древняя Русь и Армения в общественно-политических связях XI–XIII вв. // Древнейшие государства на тер. СССР. Москва, 1984; Закарпаття в українській етнографічній літературі XIX ст.: Бібліогр. покажч. 1989; Символи, символи... Л., 1990; «Книгарь» — журнал епохи революцій і контрреволюцій // Україна. Наука і культура. К., 1991. Вип. 25; Зображення Кам'янця-Подільського 70-х років XVII–XVIII ст. як історико-топографічне джерело // Проблеми істор. географії України. К., 1991; Україна вчора і нині: Нариси, виступи, есе. К., 1993; Вірменія і Україна: 36. наук. статей та рецензій, 1954–1989 рр. Л.; Нью-Йорк, 2001; Україна на стародавніх картах. Кінець XV — перша половина XVII ст.: Альбом. К., 2004; 2006 (співавтор); Постаті: Нариси про діячів історії, політики, культури. Л., 2006; 2007.

Рекомендована література

1. Ярослав Романович Дашкевич: Біобліогр. довід. К., 1993;
2. Марра Mundi: 36. наук. пр. на пошану Я. Дашкевича з нагоди його 70-річчя. Л.; К.; Нью-Йорк, 1996;
3. До ювілею Ярослава Дашкевича // Вісн. НТШ. 2001. Число 26;
4. Ярослав Дашкевич: Біобібліогр. покажч. Л., 2006;
5. Калинець І. Він достойно вступив у Вічність... // Лицар духу: Мемор. зб., присвяч. проф. Я. Дашкевичу. Л., 2011.

Г. І. Сварник

Бібліографічний опис:

Дашкевич Ярослав Романович / Г. І. Сварник // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-23739>. - Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).